

[Lis Starcke.]

Personnummeret er i sin opbygning en let kontrollerbar identifikation af hver eneste borger.

Personnummeret vil i den nuværende situation altid blive overført til et nyt pas ved fornyelse, medens passets løbenummer ændres fra gang til gang.

Dette vil sige, at andre lande, som måtte ønske at føre kartotek over danske statsborgere, som besøger deres lande, herved gives en enestående mulighed for at etablere kartoteker på grundlag af entydige identifikationsnumre.

Der synes ikke at være nogen som helst grund til at give andre stater sådanne muligheder. En dansk myndighed, som måtte foretage undersøgelse af en indrejsende dansk statsborger, vil altid kunne gå tilbage til den udstedende pasmyndighed via passets nummer.

Justitsminister *Orla Møllers* svar (9/6 77):

Justitsministeriet har i 1970 bestemt, at en pasansøger skal forevise sit personnummer, og at nummeret skal indføres i passet. Dette skyldes ønsket om at sikre en entydig identifikation af pasindehaveren.

En ordning, hvorefter personnummeret alene indføres i paskartoteket, vil medføre visse praktiske vanskeligheder. I de tilfælde, hvor der opstår behov for at konstatere personnummeret, må der rettes henvendelse til den politikreds, hvor passet er udstedt, idet paskartotekerne føres lokalt i de enkelte politikredse. En sådan ekspedition medfører et vist merarbejde og vil nødvendigvis forsinke sagsbehandlingen.

Det tilføjes, at passets oplysning om indehaverens CPR-nummer efter justitsministeriets opfattelse ikke kan få praktisk betydning for andre landes udførelse af deres ind- og udrejsekontrol.

Af *K. J. Mortensen* (S) til ministeren for skatter og afgifter (27/5 77):

»Mener ministeren, at skatteligningsmyndighederne har mulighed for at gribe ind over for virksomheder, der indirekte gennem annoncer opfordrer til, at befolkningen unddrager sig beskatning af skjulte konti, og har ligningsrådet mulighed for at kræve adgang til salgsprotokoller og -bøger af denne art?«

(Spm. nr. 245).

Begrundelse.

I dagbladet *Børsen* den 26. maj 1977 opfordrer et firma ved navn *Continental Diamonds* i en annonce befolkningen til at købe diamanter. I annoncen antydes det, at det er en problemfri og inflationssikret investering. Firmaet slutter sin annonce med en oplysning om, at man garanterer fuld diskretion.

Annoncen må efter min mening opfattes som et direkte angreb på det lovforslag, som i øjeblikket behandles i folketinget, og som forventes vedtaget, om, at der indføres oplysningspligt for pengeinstitutter m. m. med hensyn til rentetilskrivninger og obligationsrenter.

Minister for skatter og afgifter *Kampmanns* svar (9/6 77):

I anledning af det stillede spørgsmål skal man udtale følgende:

Det første led i spørgsmålet kan besvares benægtende. Annoncer af den art, som er nævnt i spørgsmålet, vil eventuelt være i strid med markedsføringslovens regler, hvorefter erhvervsvirksomheder ikke må foretage »handlinger, som strider mod god markedsføringsetik«.

Tilsynet med, at der ikke sker overtrædelse af god markedsføringsetik, udøves af forbrugerombudsmanden, som kan indbringe sager herom for sø- og handelsretten.

Jeg kan ikke udtale mig om, hvorvidt den konkrete annonce, der nævnes i den skriftlige begrundelse, er i modstrid med den omtalte regel i markedsføringsloven.

Med henblik på spørgsmålets 2. led kan oplyses, at efter skattekontrollovens § 6, stk. 1, kan de skattelignende myndigheder anmode en erhvervsdrivende om at indsende sit regnskabsmateriale med bilag og andre dokumenter, der kan have betydning for skatteligningen, til skattemyndighederne. Oplysninger, som fremkommer ved gennemgangen af en skatteydere regnskabsmateriale m. v., kan bruges ved kontrollen med andre skatteydere skatteansættelser.

Den nævnte kontrolbeføjelse forudsætter ikke, at ligningsrådets godkendelse forud indhentes.

De transaktioner, der sigtes til i spørgsmålet, må antages at blive afviklet ved kontant betaling, således at købernes navne næppe kan forventes at blive noteret i sælgernes regnskaber.

Det kan endvidere oplyses, at enhver, der